Kustutustöödel tarvitati 77 200 liitrit vett ja pandi välja 690 meetrit voolikuid.

5. detsembril puhkes tuli „Estonia" villatööstuse kahekordses puuhoones Kaluri tn. 7. Kohe selgus, et tegemist on suure tulega, ning kustutustöödele kutsuti ka Ronijate-osakond. Nõjatusredelilt anti teise korra akna kaudu vett ühe joaga. Joa juhtimist alumisele korrale takistasid algul akende ees olevad luugid, mis tulid lahti lõhkuda. Suletud õuevärava avamiseks tuletõrjujal tuli tungida õue läbi põleva hoone. Kuna võis karta hoovis asetseva kütteõli paagi plahvatumist, mis tule oleks paisutanud veelgi suuremaks ja ohustanud naabruses asetsevaid maju, anti üldine alarm. Kolme ja poole tunniga jõuti siiski tulele piir panna. Järelkustutus kestis poolteist tundi. Ära põles hoone katus. Tule ja vee läbi said rikutud hoone teisel korral asetsenud kangad. Vett, mida anti 7 joaga, tarvitati umb. 151 600 liitrit, voolikuid oli väljas 660 meetrit.

Tuleõnnetuse oletatavaks põhjuseks arvati elektri lühiühendust.

29. detsembril teatati Lendsalgale tuleohust Vaba tn. 4, kus üks majaelanik oli asetanud priimusele keedunõu veega, sellesse aga teise nõu bensiiniga. Kuumendamisel bensiin plahvatas ja põletas perenaise näole, mõlematele kätele kuni küünarnukkideni ja jalale rasked tulehaavad, nõnda et õnnetu tuli toimetada Erakliinikusse. Tuli oli enne Lendsalga kohalejõudmist juba koduste vahenditega kustutatud.

TARTU EHITUSTEGEVUSEST.

Linna-arhitekt V. TIPPEL.

Tartu praeguse korteristiku tekkimine algas peale aastat 1775, kui suur tulikahju oli hävitanud kõik minevikus tehtud töö. Esimeste aastakümnete vältel peale tulikahju püsis Tartu õige väikesena. Sellest ajast aga on pärit Tartu südalinna monumentaalsemad kiviehitised tol ajal valitsenud renessanss ja barokk stiilis (Raekoda, Suurturu ja Võidu tänava hooned). Küll oli linn maa-alalt, ehitiste ja elanike arvult väike, kuid siis püstitatud hooned on parimad Tartu enne omariiklust püstitatud ehitiste seas.

Läinud sajandi teisel poolel kui algas suur rahva valgumine maalt linnadesse, algas väheste kapitalidega isikute poolt agulimajade ehitamine, mis ehituskunstile midagi juurde ei andnud ja korterioludes vajalisi paremusi ei toonud. Tolleaegne intensiivne, kuid seejuures ebaratsionaalne ehitustegevus oli ülemaailmne, mis kandus meile Vene kaudu ning kajastub teravalt kõigis meie linnades puuehitiste näol. Nii on ka

Tartu VI, lk. 126